

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 66. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm3433/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Forlod at smage din Rødt-Grød! Ja, sagde Jakob, giver du saa mig din Hertskeds-Met? Top, sagde Esau, hvad nytter mig den Met, jo ser Man sebes, des ser Man døer. Vel-an, sagde Jakob, saa spørg mig Hertskeds-Metten til! Da svær Esau og aad og drak, sprang op og soer ud og regnede Hertskeds-Metten for ingen Ting, og Man kaldte ham siden E d o m : den Røde.

Isak holdt mest ad Esau, hvis Vilddrød smagde ham, men Rebekke holdt mest ad Jakob, og da Isak var gammel og blind, havde han betænkt at give Esau den store Velsignelse, der tilhørte hans Æt, men ved Rebekkes List fik Jakob den, hvorover Esau blev saa forbitret, at han led sig fælt med, at naar deres Fader døde, vilde han slåe sin Broder ihjel. Derfor sendte Isak og Rebekke Jakob til Syrien, til hans Mestrebet Laban, og undervejs lagde han sig en Aften, ved Sids Nebhang, til at sove paa Marken med en Sten under sit Hoved. Da saae han en Stige i Dreemte, som naaede fra Jorden lige op til Himmelen, hvorad Guds Engle gik op og ned, og Herren stod selv paa Toppen og sagde: frygt ikke! Jeg er din Fader Abraham's Gud og Isaks Gud, din Grund som du holder dig paa, den staaer Jeg dig og din Æt, og din Æt skal være som Stov paa Jorden og brede sig ud med alle fire Verdens-Hjørner, i den og i dig skal alle Jorderigs Stammer velsignes! Dy ser, Jeg er med dig paa alle dine Veie, og fører dig hid tilbage og læaer ei Haanden af dig, til det er Afsammen skede som Jeg siger! Nu vaagnsde Jakob med det Død: det vidste sig ikke at Herren var her, og han blev dange og sagde: det er frygteligt, thi hvem kan sige Andet end at her er Guds Huus og Himlens Port! Derpaa stod han tidlig op om Morgenen og tog den Sten, hans Hoved havde hvilet paa, og reiste den op som en Stule, og kaldte den paa Toppen, og kaldte Stedet B e t e l : Guds

A*

